

ฝูงชนกำเนิดคล้าย
ใหญ่ย่อมเพศผิวพรรณ
ความรู้้อาจเรียนทัน
ยกแต่ชั่วดีกระด้าง
.....
ยศและลาภ หาบไป ไม่ได้แน่
ทรัพย์สมบัติ ทิ้งไว้ ให้ปวงชน
เมื่อเจ้ามา มีอะไร มาด้วยเจ้า
เจ้ามามีมือเปล่า เจ้าจะ เอาอะไร

คลังกัน
แพกบ้าง
กันหมด
อ่อนแก่ ฤๅไหว

มีเพียงแต่ ต้นทุน บุญกุศล
แม้ร่างตน เขาก็เอา ไปเผาไฟ
เจ้าจะเอา แต่สุข สนุกไหน
เจ้าก็ไป มือเปล่า เหมือนเจ้ามา

จุฬาลงกรณ์ ปร.

ดูหนูสูง
หนูสูงอยู่

สูงสุดสูง
รูปงูหนูงู

ดูงูผู้
หนูสูง
งูสูง
หนูสูง

พรว
สุด
งู
รูปงู

หัวลิงหมากกลางลิง
ลิงใต้กะไคลิง

ต้นกลางลิงแลหูลิง
ลิงโลดคว่ำประสาสิง

หัวลิงหมากเรียกไม้
กลางลิงหูลิง
ลิงใต้กะไคลิง
ลิงโลดขวยชมผู้

กลางลิง
หลอก
ลิงหม
ฉีกคว่ำประสาสิง

เจ้าฟ้ากั๋ง (เจ้าฟ้าธรรมมาธิเบศร์)

มาถึงบางอรรถวิโค
ไอ้สุธาหนาแน่นเป็นแผ่นพื้น
เมื่อเคราะห์ร้ายกายเราก็เท่านี้
ล้วนหนามเหน็บเจ็บแสบคับแคบใจ
.....

ยามวิโคโคใจให้สะอื้น
ถึงสี่หมื่นสองแสนทั้งแดนไตร
ไม่มีที่พสุธาจะอาศัย
เหมือนนกไร้รังเร่อยู่เอย

ถึงสามโคกโคกถวิลถึงปิ่นเกล้า
ประทานนามสามโคกเป็นเมืองตรี
ไอ้พระคุณสูญดับไม่กลับหลัง
(ส่วนเรานี้ที่สุนทรประทานตัว
ไอ้เรานี้ที่สุนทรประทานตัว
.....

พระพุทเจ้าหลวงบำรุงซึ่งกรุงศรี
ชื่อปทุมธานีเพราะมีบัว
แต่ชื่อตั้งยังอยู่เขารู้ทั่ว
ไม่สิ้นชั่วสุดชื่อที่ลือชา)
ไม่รอดชั่วเช่นสามโคกยิ่งโคกใจ

หนึ่งโหลมาเวียงเว้า
รู้กับกาวเมิงแต่ยา
ปิดเซ็นจะมู่ซา
ละแต่จะตอบให้

วู่กา
มู่ไร
คราทู
ซีพม้วย มั่งระนอ

สุนทรภู่

อันนินทาทำเลเหมือนหน้า
แม่นองค์พระปฏิมายังราดิน

ไม่ชอกช้ำเหมือนดั่งมีตมารีดหิน
คนเดินดินหรือจะพันคนนินทา

ห้ามเพลิงไว้อย่าให้
ห้ามสุริยะแสงจันทร์
ห้ามอายุให้หัน
ห้ามตั้งนี้ไว้ได้

มีควัน
ส่องไชร้
คืนเล่า
จึงห้ามนินทา

.....
เบิกทรัพย์วันละบาทซื้อ
นายหนึ่งเลี้ยงพยัคฆา
สองสามสี่นายมา
บังทรัพย์สี่ส้วนถ้วน

มั่งสา
ไปอ้วน
กำกับ กั้นแฮ
บาทสิ้นเสื่อตาย

.....
พระสมุทรสุดลิกลั่น
สายดิ่งทิ้งทอดมา
เขาสูงอาจวัดวา
จิตมนุษย์นี้ไชร้

คณนา
หยั่งได้
กำหนด
ยากแท้หยั่งถึง

.....
นาคมีพิษเพียง
เล็อย บ่ ทำเดโช
พิษน้อยหยิ่งโยโส
ชูแต่หางเองอ้า

สุริโย
แซมช้ำ
แมลงปอง
อวดอ้างฤทธิ์

.....
ไม้ล้มควรค่ามได้
คนล้มจักค่ามกราย
ทำชอบชอบห่อนหาย
ทำผิดผิดจักให้

โดยหมาย
ห่อนได้
ชอบกลับ สนองมา
โทษแท้ถึงตน

.....
รักกันอยู่ชอบฟ้า
เสมออยู่หอแห่งเดียว
ซังกัน บ่ แลเหลียว
เหมือนชอบฟ้ามาบ้อง

เขาเขียว
ร่วมห้อง
ตาต่อ กันนา
ป่าไม้มาบง

.....

เจ็ดวันเว้นติดซ่อม	ดนตรี
อักขระห้าวันหนี	เนินช้า
สามวันจากนารี	เป็นอื่น
วันหนึ่งเว้นล้างหน้า	อับเศร้าศรีหมอง
.....	
อายุครูไซร์ถ่อยรู้	วิชา
อายุแก่ราชาคลา	ยศแท้
อายุแก่ภริยาหา	บุตรแต่ ไหนมา
อายุกับทำบุญแล้ว	สุขนั้นฤามี
.....	
พายุเกิดพ่อย่าร้าง	รพาย
จวนตะวันจักสลาย	ส่องฟ้า
ของสดสิ่งควรขาย	จักขาด ค่าแฮ
ตลาดเล็กแล้วอ้า	ปันอ้อเอาใคร
.....	
หมูเขาเขามัดไว้	จักหาม
งานไ้่งานคานตาม	สอดหล้า
ขู้เขาจักกอดกาม	สังวาส กันนา
สังเขววางวังเข้า	กิดหน้านอนกลาง
.....	
หนีเสือขึ้นไม่รอด	ปากเสือ
พบต่อแดนดุเหลือ	ต่อยต้อย
หนีแรดร่ายลงเรือ	รอดจาก แรดนา
ปะจระเข้ในท้อง	น่านน้ำหนุนเรือ
.....	
เสียสินสงวนศักดิ์ไว้	วงศ์หงส์
เสียศักดิ์สู้ประสงค์	สิ่งรู้
เสียรู้เร่งดำรง	ความสัตย์ ไว้มา
เสียสัตย์อย่าเสียผู้	ชีพม้วยมรณา
.....	
เพื่อนกิน สิ้นทรัพย์แล้ว	แขนงหนี
หาง่าย หลายหมื่นมี	มากได้
เพื่อนตาย ถ้ายแทนชี	วาอาตม์
หายาก ฝากผีไว้	ยากแท้จักหา

โคลงโลกนิติ

อันที่จริงคนเขาอยากเห็นเราดี
 จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย
 แต่ถ้าเด่นขึ้นทุกทีเขาหมั่นได้
 ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน

หลวงวิจิตรวาทการ